

РЕШЕНИЕ

№ 1193

гр. София, 21.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Николова

Вяра Русева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11853** по описа за **2019** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], чрез проц. представител адв. И. против Решение от 24.07.2019г. на СРС, 21-ви състав, НО, постановено по НАХД № 1102/19г. С Решението е потвърдено Наказателно постановление № К-0046135/30.08.2018г. на член на Комисията за защита на потребителите, оправомощен със Заповед № 1011/14.11.2016г. на Председателя на КЗП, с което на жалбоподателя е наложено: 1. на основание чл.204 ЗЗП, наказание „имуществена санкция“ в размер на 500.00 лева, за нарушение на чл.47, ал.1, т.5 от ЗЗП; 2. на основание чл.225в, наказание „имуществена санкция“ в размер на 500.00 лева, за нарушение на чл.181н, ал.2 във вр. с ал.1 ЗЗП; 3. на основание чл.225в, наказание „имуществена санкция“ в размер на 500.00 лева, за нарушение на чл. 181н, ал.4 ЗЗП.

В касационната жалба се сочи, че решението е неправилно, постановено в нарушение на материалния закон – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК. Соци се, че въззивният съд неправилно е оценил доказателствата в тяхната съвкупност при формиране на своите окончателни изводи. Счита се, че проверката на АНО е приключила с поставяне на продукта в т.нар. „количка“/„кошница“/, като по този начин АНО не се запознал със съдържанието на всички страници и поръчката

останала била незавършена. Сочи се, че разпитаната в съдебно заседание като свидетел Т. заявила, че поръчката наистина не била финализирана и проверката приключила с поставяне на стоката в т.нар. „количка“. Твърди се, че били представени от касатора доказателства за наличието на посочените от проверяващите липсващи данни, , но били отхвърлени от СРС като негодни доказателства/без да са били оспорени обаче от ответника/. Сочи се, че АНО е доказал единствено, че е посетил сайта, но не е провел поръчката докрай, с което бил нарушен чл.170 АПК. Счита се, че в ЗЗП няма правна норма, която да сочи на коя страница от един търговски сайт да бъде предоставена информацията по чл. 181н, ал.2 и ал.4 ЗЗП. Излага се, че информацията на един потребител по чл.47, ал.1, т.5 и чл.181н от ЗЗП следва да е налице преди финалното натискане на бутона „Изпрати поръчката“ и че недovършването на поръчката обуславя невъзможност за посочване на адрес за доставка. Твърди се, че няма как в самото начало разходите във връзка с една поръчка да бъдат ясни, след като дестинацията, до която да бъде доставена стоката, не е ясна. Счита се за неправилен изводът на районния съд, че тарифите на всички пощенски оператори са публикувани в свободното пространство и поради това са били известни на нарушителя, който обаче не ги посочил на сайта си. Тъй като всеки пощенски оператор има собствена методика на ценообразуване, търговецът предварително и обобщено няма как да посочи точна цена на доставката/без да се знае местоназначението ѝ/. Твърди се, че информацията по чл.181н ЗЗП е налична на сайта, но същата била видна единствено, когато се продължи с поръчката и тя се довърши. В съдебно заседание жалбоподателят чрез проц. си представител адв. И. поддържа жалбата и моли за отмяна на обжалваното решение и потвърденото с него НП.

Ответникът Комисия за защита на потребителите не се представлява в съдебно заседание и не изразява становище по жалбата.

Прокурор Стоян Димитров счита касационната жалба за основателна и моли за отмяна на въззивното решение като неправилно.

По силата на препращащата норма на чл. 63 ал. 1 от ЗАНН жалбата е подадена в срока по чл.211 ал.1 от АПК, при спазване изискванията на АПК относно касационното обжалване, от лице с активна процесуална легитимация, пред надлежния съд, срещу решение от категорията на чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което същата е допустима и следва да бъдат разгледана по същество.

Съгласно чл.63 ал.1, от ЗАНН първоинстанционното решение подлежи на касационно оспорване на основанията, предвидени в НПК. В чл.348 ал.1 от НПК са изброени 3 касационни основания: нарушен е закона, допуснато е съществено нарушение на процесуалните правила или наложеното наказание е явно несправедливо. Съгласно чл.218 от АПК касационният съд обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, като за неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон следи и служебно. От което по аргумент на противното следва, че за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила от първоинстанционния съд и за явна несправедливост на наложеното наказание Съдът ще следи, само ако са били изложени в жалбата като касационни основания.

Съдът счита решението на първоинстанционния съд за валидно и допустимо, но за неправилно и поставено в нарушение на материалния закон. Съображенията на Касационния състав са следните:

За да постанови своето решение СРС правилно е възприел фактическата обстановка,

но е направил грешни правни изводи относно наличието на нарушения. За първото нарушение на чл.47, ал.1, т.5 ЗЗП е било прието, че от направените разпечатки от секция „Методи за доставка“ и съобразно нормата на чл.68 от Закона за пощенски услуги, касаторът не е , а е могъл, да предоставил информация на потребителя за таксите за доставка на избраните от него пощенски оператори. Съгласно чл.47, ал.1, т. 5 ЗЗП, преди потребителят да бъде обвързан от договор от разстояние или от договор извън търговския обект, или от подобно предложение за сключване на договор, търговецът е длъжен да предостави на потребителя по ясен и разбираем начин информация относно крайната цена на стоките или услугите с включени всички данъци, такси и допълнителни разходи за транспорт, доставка или пощенски такси. Видно от текста на разпоредбата законодателят не предвижда конкретен момент кога точно следва да се предостави тази информация, стига това да е преди потребителят да бъде обвързан от договор. Видно от приложения снимков материал като доказателство и дадените показания на актосъставителя в съд. заседание се установява, че при проверката на закупуване на избрания продукт „Н. А. Р. 2 – Умен пречиствател за въздух“, стоката е била поставена в т.нар „количка“, преди да бъде финализирана поръчката и такова финализиране не е последвало. Т.е проверката на АНО е приключила единствено с поставянето на стоката в т.нар. „количка“ и прочитане на общите условия, без да бъде продължен целия процес по поръчка на стоката и реално да бъде обвързан с договор от разстояние по смисъла на чл.47, ал.1ЗЗП. Поради тази причина не може да се направи и обоснован извод, че преди потребителят да бъде обвързан с договор от разстояние не е била предоставена от касатора информация относно допълнителните разходи за транспорт, доставка или пощенски такси. По този начин извършването на адм. нарушение по см. на чл.6 от ЗАНН остава предположение, което е недопустимо. По тази причина законодателят е предвидил в чл.47, ал.1, т.5 ЗПП изключение, че, когато тези разходи не могат да бъдат изчислени предварително в разумни граници, се посочва обстоятелството, че такива допълнителни разходи могат да бъдат дължими от потребителя, което е направено от касатора. Неправилно СРС е приел, че тези разходи е могло да бъдат изчислени. Според виждането на настоящия кас. състав, всеки един потребител поръчва от различни райони на страната, при което е логично и разходите по транспорт на стоката да са различни и съобразени с адреса и видът на доставката /тегло,размери, естество,бързина на доставка, уговорен точен час на доставка, до офис или до адрес/. Преди да бъде финализирана поръчката, няма как и да се установи дали е спазено задължението тази информация да бъде предоставена преди обвързването на потребителя с договор. Твърде вероятно е преди финалното натискане на бутон „поръчай“ тази информация да се появява. Което обаче не е установено от проверяващите, тъй като не са стигнали до този етап на даване на поръчката.

Сходни са съображенията на кас. състав относно второто и третото нарушение. Съобразно чл.181н, ал.1 ЗПП, търговците предоставят на потребителите информация за органите за АРС, в чийто обхват на дейност попадат, и за органите за АРС, към които са поели ангажимент да участват или са длъжни да използват. Информацията включва адреса на интернет страницата на съответните органи за АРС. Ал.2 от същата разпоредба гласи, че тази информация се предоставя по ясен, разбираем и леснодостъпен начин на интернет страницата на търговеца, когато има такава, и когато е приложимо, в общите условия на договора за продажба или в договора за предоставяне на услуги, предлагани от търговеца. В ал.4 се установява задължение за

търговците да поставят на интернет страниците си електронна връзка към платформата за онлайн решаване на спорове (платформа за ОРС), която е леснодостъпна за потребителите. Видно от посочените като нарушени норми не е посочено от законодателя в кой момент следва да се предостави на потребителите по ясен, разбираем и леснодостъпен начин на интернет страницата информация за органите за АРС и платформата за ОРС. За разлика обаче от чл.47, ал.1 ЗПП където е записано, че информацията се предоставя „преди“ обвързването с договор, то тук подобно задължение липсва. Затова в чл.181н, ал.2 ЗЗП на търговеца е дадена свобода да организира своята дейност самостоятелно при спазване на единствено задължение – да предостави тази информация по ясен, разбираем и достъпен начин на интернет страницата си. В този смисъл СРС е възприел изводите на АНО, че на страницата на касатора липсва представяне на подобна информация. От своя страна обаче АНО не е завършил процедурата по поръчване на стоката чрез интернет страницата на търговеца, а единствено е сложил същата в т.нар „количка“. Т.е отново АНО няма как към този момент да е знаел дали на интернет страницата на касатора е била предоставена информацията по чл. 181н, ал.2 ЗЗП, като е следвало да провери дали преди завършване на поръчката за доставяне на определена стока и нейното потвърждаване, съдържанието на страницата не показва електронна връзка към платформата за онлайн решаване на спорове на клиента, извършващ поръчването. Като не е финализирайл процеса по поръчване на стоката до края, АНО е направил извод, без да изследва всички обстоятелства от значение за случая и в процесния казус е постановил един незаконосъобразен акт. Не по-различен извод следва и за приетата за нарушена ал.4 на чл. 181н относно задължението за поставяне на интернет страницата електронна връзка към платформа за онлайн решаване на спорове. В началото на самия раздел II на глава десета от ЗПП, нормата на чл. 181а визира, че: „Разпоредбите на този раздел уреждат изискванията към процедурите за алтернативно решаване на национални и трансгранични спорове, свързани със задължения, произтичащи от договори за продажба или за предоставяне на услуги между търговец, установен на територията на Европейския съюз, и потребител, пребиваващ на територията на Европейския съюз, осъществявани от орган за алтернативно решаване на потребителски спорове и завършващи с предлагане на решение, налагане на решение или събиране на страните по спора с цел подпомагане намирането на решение по взаимно съгласие“. Тълкуването на тази разпоредба във връзка с чл.181н, ал.4 налага извод, че информацията за електронна връзка към платформата за онлайн решаване на спорове логично следва да бъде предоставена след като е налице спор, свързан със задължения, произтичащи от вече сключен договор или предоставяне на услуги /във връзка с неговото сключване/. Предоставянето на електронна връзка към платформата за онлайн решаване на спорове може да се осъществи преди потвърждаване на поръчката на дадена стока или веднага след обвързването на потребителя с договор чрез пренасочване на потребителя. Това обосновава извод, че без да се финализира процедурата по закупуване на определена стока, няма как да се установи с категоричност дали са нарушени описаните разпоредби. Настоящият кас. състав счита, че представените от жалбоподателя пред СРС снимкови материали от интернет страницата му са били направени на 26.11.2018г., т.е. няколко месеца след процесното нарушение, поради което същите се явяват неотнормими към установено нарушение от 07.06.18г.

С оглед на изложеното Съдът приема, че СРС неправилно е приложил материалния

закон, което е приел за доказани нарушения, които не са доказани по безспорен начин.
Водим от горното и на основание чл.221 ал.1 и ал.2 и чл. 222 ал.1 от АПК Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 24.07.2019г. на СРС, 21-ви състав, НО, постановено по НАХД
№ 1102/19г.,

КАТО ВМЕСТНО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № К-0046135/30.08.2018г. на член на
Комисията за защита на потребителите, оправомощен със Заповед №
1011/14.11.2016г. на Председателя на КЗП.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: